

квы позорица мразаше, а упражняваше са въз най-добры забавленіа, а повече въз ученіе, и никога не гвѣдѣше врѣмѣ-то си на-праздно. Кога-то вече отрасте, майка му го поучаваше на благочестіе, като му приказваше че той е плодъ на нейнытъ моли-твы, защото го е испросила отъ Бога съ много молбы, и че прѣдъ да са зачне, об-рекла го е въз сѣвѣж на Бога; а добрый-тъ юноша поемаше майчины-тъ си дѣмъ на сърдце-то си, и просвѣщаваше съ дѣшевно въз вѣрж, надѣждж и люковъ кѣмъ Христа истиннаго Бога, цѣломъдріе дѣшевно и чи-стотж тѣлеснж обывна отъ сесърдце и гѣ-ди на себѣ си законъ да си упази на здраво дѣвство-то. На всичко быде наставенъ ед-но отъ майчины-тъ си чадолюбивы поуче-ніа, що го часто поучаваше *) а дрѣго отъ сѣновны видѣніа, що-то му съ признава-хж въз юношескыя неговъ възрѣсть, за кои то

*) Добръ примѣръ, найстинж, за онези майки, кои-то ся негрижатъ, и не шѣтъ да понаучатъ дѣца-та си шо-годѣ да бѣждѣ до-бродѣны, нѣ гы оставятъ да отрастѣтъ безъ никакво вѣспита-ніе, сѣще като едни добитаци; а нѣкой си гы юще разгѣзватъ съ бѣзмѣрж-тъ си любовь, шо-то такыя дѣца достигать да станѣтъ най-нѣщастни хора на свѣта!